

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

22-10 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) en (...) (hierna dochter X respectievelijk zoon Y) -ingediend door hun vader (...) (hierna klager)- jegens (...) (hierna verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid), mevrouw drs. W.W.M. Hogenbirk-van Wijngaarden (lid) en de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid)
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 29 juni 2022 ontving het College per e-mail een klachtschrift gedateerd 29 juni 2022 inhoudende een klacht over verweerster. Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij e-mail van 29 juni 2022. Bij e-mails van 5 en 7 juli 2022 deelde klager desgevraagd mee het klachtschrift niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College verklaarde de klacht op 11 juli 2022 ontvankelijk. Bij brief van 21 juli 2022 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Het College ontving op 17 augustus 2022 het verweerschrift gedateerd 16 augustus 2022.

Het College besloot vervolgens om in deze zaak een hoorzitting te houden. Partijen werden hierover geïnformeerd bij brief van 3 november 2022.

De hoorzitting vond plaats op 15 december 2022 via Microsoft Teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

2. De feiten

1. Klager heeft vier minderjarige kinderen, waaronder dochter X (geboren in 2009) en zoon Y (geboren in 2015). Klager en moeder zijn in 2021 gescheiden. Beide ouders hielden het gezag.

2. Verweerster is geregistreerd als basis-orthopedagoog in het kwaliteitsregister van de NVO. Zij heeft sinds mei 2017 een eigen praktijk.

3. In september 2020 startte verweerster met de begeleiding van dochter X en in april 2021 met de begeleiding van zoon Y. Eerder begeleidde ze ook de twee andere kinderen van klager. De begeleiding bestond uit 'arrangementen' die verweerster uitvoerde in opdracht van het samenwerkingsverband van de scholen waar de kinderen op zaten. Later trad zij ook op als vertrouwenspersoon van de kinderen.

4. Op 4 maart 2021 zijn de vier kinderen onder toezicht (OTS) gesteld van een gecertificeerde instelling. Op 21 december 2021 volgde een spoeduitplaatsing van de kinderen uit het huis van moeder naar het huis van klager.

5. Op zondag 22 mei 2022 maakte verweerster melding van een onveilige thuissituatie in het huis van klager bij het Crisis Interventie Team (CIT) van de gecertificeerde instelling.

6. Op 7 juni 2022 stelde de betrokken jeugdbeschermer van de instelling een verzoekschrift op waarin zij de rechter verzocht om een machtiging uithuisplaatsing van de vier kinderen naar een pleegzorgvoorziening.

7. Op 11 juni 2022 vond een WhatsApp-wisseling plaats tussen verweerster en dochter X.

Verweerster schreef hierin -voor zover hier van belang- het volgende aan dochter X:

‘(...), ik heb het document niet gelezen dus weet niet wat er in staat. In dit soort documenten moet de jeugdbeschermer aantonen waarom zij een uithuisplaatsing wil, dus daar staan inderdaad veel negatieve dingen in. Persoonlijk vind ik dat jij die niet had moeten lezen en wat je gisteren stuurde is ook nog eens helemaal niet waar!!! Dus het maakt me echt verdrietig dat je dit allemaal hebt moeten lezen. Ik hoop dat je weet dat je een superlieve meid bent die enorm trots op zichzelf mag zijn.’

8. Op 14 juni 2022 deelde klager via de e-mail aan verweerster mee de hulpverlening van verweerster aan zijn vier kinderen te beëindigen. Verweerster besloot diezelfde dag om per direct met de begeleiding van de kinderen te stoppen.

9. De rechter wees het verzoek tot de uithuisplaatsing van de kinderen naar een pleegzorgvoorziening af.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. Klager klaagt erover dat verweerster niet professioneel heeft gehandeld, dat zij niet in het belang van de kinderen heeft gehandeld, dat sprake is geweest van belangenverstrengeling en beïnvloeding, dat integriteitsnormen zijn overschreden en dat verweerster onveilig is omgegaan met persoonlijke informatie.

2. Aan deze klachten liggen volgens klager de volgende feiten ten grondslag.

Verweerster is verantwoordelijk voor de CIT-melding van 22 mei 2022.

Voorts heeft de tekendocent in de klas van dochter X openlijk over persoonlijke zaken gesproken die alleen bekend kunnen zijn via verweerster. Volgens de docent zouden deze zaken uitgebreid in de lerarenkamer zijn besproken.

Voorts heeft verweerster aan de school verzocht om dochter X geen toetsen meer te laten doen tot het einde van het jaar. Verweerster heeft dit gedaan zonder met klager te overleggen of hem om toestemming te vragen.

Verweerster heeft dochter X voorts WhatsApp-berichten gestuurd dat zij verdrietig is dat dochter X zich zo heeft uitgesproken. Dit soort emotionele chantage is ‘not done’ in haar contacten met de kinderen.

Verweerster heeft zoon Y gesouffleerd wat hij aan de rechter moest schrijven over zijn wensen over de woonsituatie. Dit is gebeurd zonder medeweten en toestemming van klager. Het document van zoon Y heeft verweerster vervolgens doorgestuurd naar de gecertificeerde instelling zonder klager hierover te informeren.

Verweersters partner Z is docent op de school van dochter X en tevens de mentor van X.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten, zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant, het

volgende naar voren.

1. Verweerster werkte tot mei 2017 als intern begeleider op diverse basisscholen.
2. De ouders hebben dochter X in september 2020 aangemeld voor begeleiding op het gebied van spelling, rekenen, begrijpend lezen en sociaal-emotionele doelen (zelfvertrouwen vergroten, groei-mind-set ontwikkelen en faalangstreductietraining). Zij zat toen in groep 8. Vervolgens heeft de middelbare school aan verweerster gevraagd om een arrangement bij dochter X uit te voeren om een goede start van X in het voortgezet onderwijs te waarborgen. Dit arrangement is meerdere keren verlengd. Verweerster heeft dochter X één uur per week individueel op school begeleid.
3. De basisschool heeft zoon Y in april 2021 aangemeld voor een arrangement in groep 2. Verweerster heeft zoon Y vier keer 30 minuten per week individueel begeleid.
4. Na de OTS en op verzoek van de gecertificeerde instelling heeft verweerster zich aangesloten bij de overleggen van de instelling met klager en moeder. De instelling heeft daarnaast op 19 augustus 2021 de organisatie A ingezet om het traject 'parallel ouderschap' in de thuissituatie uit te voeren. Verweerster was aanwezig bij het startgesprek met deze organisatie.
5. Dochter X heeft in de periode augustus 2021 tot december 2021 regelmatig contact gezocht met verweerster bij incidenten in de thuissituatie. Op verzoek van de gecertificeerde instelling heeft verweerster voorts een aantal keer bemiddeld bij gesprekken tussen moeder en de kinderen.
6. Op 21 december 2021 heeft de rechter besloten tot een spoeduitplaatsing uit het huis van moeder vanwege de onveilige situatie thuis. Verweerster heeft toen samen met de aanwezige jeugdbeschermer de kinderen meegenomen. Sinds 21 december 2021 verblijven de kinderen bij klager en vinden begeleide bezoeken met moeder plaats.
7. Dochter X heeft na de uithuisplaatsing regelmatig buiten de begeleiding om contact gezocht met verweerster om haar zorgen te delen of incidenten te melden. Verweerster heeft de berichten van dochter X alleen met toestemming gedeeld met de jeugdbeschermers. In overleg met de betrokken jeugdbeschermers heeft verweerster besloten om de berichten van dochter X niet te delen met de ouders om escalatie in de thuissituatie te voorkomen.
8. Verweerster heeft in dit traject de richtlijnen 'Scheiding en problemen van jeugdigen' en 'Samen met ouders en jeugdige beslissen over passende hulp' geraadpleegd en deze ingezet voor zover deze van toepassing waren. Verweerster heeft de casus voorts meerdere malen geanonimiseerd besproken met haar supervisor en werkbegeleider.
- 9.1. Wat betreft de stelling dat verweerster een melding heeft gedaan bij het CIT van de gecertificeerde instelling die heeft geleid tot de uithuisplaatsing van de kinderen, merkt verweerster het volgende op.

Op zondag 22 mei 2022, buiten kantooruren, heeft een van de kinderen verweerster via WhatsApp en telefonisch benaderd met de vraag om hulp te regelen. Verweerster heeft vervolgens contact opgenomen met het CIT gelet op de Meldcode. Na overleg met de betrokken medewerker van het CIT en Ambulante Spoedhulp, is besloten dat er geen reden was om direct in te grijpen, dat het voor de veiligheid van de kinderen niet wenselijk was om klager te informeren en dat de jeugdbeschermer de volgende dag actie zou ondernemen. Verweersters melding bij het CIT was overigens niet de enige reden om de uithuisplaatsing te verzoeken, zo heeft verweerster vernomen. Verweerster heeft zeker niet lichtzinnig een melding bij het CIT gedaan. Zij heeft daarbij de bepalingen van de Beroepscode NVO en de Meldcode in acht genomen. De jeugdbeschermer heeft de inhoud van het verzoek tot uithuisplaatsing niet gedeeld met verweerster.

9.2. Wat betreft de klacht dat verweerster informatie zou hebben gedeeld met de tekendocent van dochter X en dat verweerster uitgebreid informatie zou bespreken in de lerarenkamer, merkt verweerster op dat haar niet duidelijk is om welke informatie het gaat. Zij heeft nooit contact gehad met de tekendocent. Als de tekendocent al vertrouwelijke informatie in de klas heeft gedeeld, is deze niet van verweerster afkomstig. Zij is ook nooit aanwezig in de lerarenkamer en heeft geen vertrouwelijke informatie in de lerarenkamer gedeeld. Als zelfstandig gevestigde orthopedagoog brengt zij haar pauzemomenten alleen door, niet met de docenten van de scholen waar zij arrangementen uitvoert. Verweerster is altijd vertrouwelijk omgegaan met de informatie over de thuissituatie. Verweerster heeft wel op verzoek van dochter X informatie gedeeld met de coach van X en de heer Z over conflicten met medeleerlingen. Dochter X heeft hiervoor toestemming gegeven en verweerster heeft dit beschreven in de wekelijkse terugkoppelingen aan de ouders.

9.3. Wat betreft de klacht dat verweerster aan de school heeft verzocht om dochter X geen toetsen meer te laten maken en dat zij klager hiervoor geen toestemming heeft gevraagd, merkt verweerster het volgende op.

In een gesprek op 23 mei 2022 met dochter X, verweerster en de coach van X heeft dochter X verteld dat zij veel stress ervoer door de thuissituatie en onvoldoende tot leren kwam. Na overleg met de coördinator van klas 1 (de heer Z) en de coördinator passend onderwijs heeft de coach besloten dat X tot de toetsweek geen toetsen meer zou maken. Dit was een beslissing van de school en niet van verweerster reden waarom zij hiervoor geen toestemming heeft gevraagd aan klager.

Op 9 juni 2022 heeft verweerster overlegd met de gecertificeerde instelling en de coach van X over eventuele aanpassingen in de toetsweek. Dochter X wilde alle toetsen maken. Verweerster heeft haar toen geïnformeerd over de mogelijkheden die de school kon bieden om bepaalde vakken niet te meten. Deze metingen horen bij het leerlingvolgsysteem van de school en tellen niet mee bij de overgang naar de volgende klas. Dochter X heeft aangegeven dat ze de toetsen van deze vakken dan niet wilde maken. Verweerster heeft nooit aangedrongen op het niet maken van alle toetsen.

9.4. Wat betreft de klacht dat sprake is van beïnvloeding en belangenverstrengeling in verweersters handelen omdat zij bevriend is met de coach van dochter X en de heer Z haar partner is, merkt verweerster het volgende op.

Het feit dat de heer Z haar partner is, was bij de ouders en dochter X bekend vóór haar inschrijving op de middelbare school. Om de begeleiding van dochter X af te stemmen, heeft verweerster contact gehad met haar coach op school. De coach was ook altijd aanwezig bij de oudergesprekken. Verweerster heeft absoluut geen vriendschappelijke relatie met de coach.

De heer Z is niet de mentor van dochter X. Hij is de coach van de andere leerlingen in de klas van X. Hij was dus niet verantwoordelijk voor de begeleiding van dochter X. Als coördinator is hij verantwoordelijk voor alle coördinerende taken voor klas 1. Op verzoek van dochter X is contact met de heer Z geweest over haar conflicten met leerlingen uit andere klassen. In de wekelijkse terugkoppeling zijn de ouders hierover geïnformeerd. Klager heeft de school hierover ook zelf geïnformeerd. Het is gebruikelijk dat de coördinator de wekelijkse terugkoppelingen ook ontvangt. Met goedkeuring van alle partijen heeft de heer Z dus alle wekelijkse terugkoppelingen ontvangen ter informatie.

De werkzaamheden van verweerster staan los van de werkzaamheden van de heer Z als docent Frans en coördinator van klas 1. Zij is ook niet in dienst bij de school maar zelfstandig gevestigd. Hierdoor streeft zij alleen de belangen na van de betrokken leerling.

9.5. Wat betreft de klacht dat verweerster emotionele chantage zou toepassen in WhatsApp-berichten, merkt verweerster het volgende op.

Klager doelt hiermee waarschijnlijk op de berichten die verweerster heeft gestuurd nadat dochter X het verzoek tot uithuisplaatsing had gelezen. X was erg geschrokken van wat ze had gelezen. Verweerster heeft hierover geschreven 'Het maakt me echt verdrietig dat je dit allemaal hebt

moeten lezen. Ik hoop dat je weet dat je een superlieve meid bent die enorm trots op zichzelf mag zijn'. Verweerster begrijpt niet waarom klager dit interpreteert als emotionele chantage. Zo is het bericht absoluut niet bedoeld.

9.6. Wat betreft de klacht dat verweerster zoon Y heeft beïnvloed bij het schrijven van een brief aan de rechter, merkt verweerster het volgende op. Verweerster heeft alleen de aanhef van de brief ('beste rechter') met zoon Y besproken. De rest van de brief heeft Y zelf geschreven. Verweerster heeft dus geen enkele invloed uitgeoefend op de inhoud van de brief. Zij heeft daar ook geen belang bij.

10. Met de gecertificeerde instelling en de organisatie A heeft verweerster meerdere malen besproken dat haar grote rol niet passend meer was bij haar rol als orthopedagoog, ingehuurd door de school voor de uitvoering van arrangementen. Verweerster heeft meerdere malen aangedrongen op andere hulpverlening. Helaas is dit door meerdere factoren tot op heden onvoldoende opgestart. Verweerster heeft haar rol besproken in de supervisie die zij geniet. De instelling en organisatie A vonden het niet wenselijk dat verweerster de begeleiding van de kinderen zou stoppen voordat andere hulpverlening was gestart. In het belang van de kinderen heeft zij haar begeleiding en rol van vertrouwenspersoon dus voortgezet.

5. De hoorzitting

1. Klager brengt in de hoorzitting van 15 december 2022 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Verweerster is in 2014 betrokken geraakt bij zijn gezin. Eerst was zij betrokken bij zijn oudste zoon en zijn dochter. Zij heeft goede ondersteuning geboden aan de twee oudsten. In de familiesituatie zijn vervolgens nare dingen gebeurd waarbij verweerster helaas ook betrokken is geweest.

Hij klaagt erover dat geen enkele reden bestond voor de melding van verweerster bij het CIT (Crisis Interventie Team) van de gecertificeerde instelling. Voorts is hierover niet met hem gecommuniceerd terwijl zich nooit een onveilige situatie heeft voorgedaan in zijn huis. De rechter heeft dit op 5 juli 2022 bevestigd.

Klager klaagt er voorts over dat veel onjuiste en subjectieve informatie bij de school terecht is gekomen zonder dat is nagedacht over de nadelige gevolgen die dit kon hebben voor de kinderen. Deze informatie is aantoonbaar gedeeld.

De druppel is tot slot geweest dat verweerster zijn zoon Y onder dwang een tekening heeft laten maken en woorden heeft laten opschrijven die zij niet kenden. Zij heeft dit document doorgestuurd naar de gecertificeerde instelling. Klager vindt dit onacceptabel.

1.2. In het verleden heeft zich niets voorgedaan op basis waarvan verweerster had moeten denken dat sprake was van een onveilige situatie bij hem thuis. Zij had niet moeten concluderen op basis van WhatsApp-berichten van de kinderen maar contact met hem moeten opnemen. Dit heeft zij nooit gedaan. Hij verwijt verweerster het ontbreken van handelen.

1.3. Er is onjuiste informatie richting de school gegaan met veel subjectiviteit. Op basis van zijn gesprekken met de kinderen, kan hij niet anders dan concluderen dat verweerster informatie heeft gedeeld. Er waren maar twee personen die beschikten over inhoudelijke informatie over de incidenten die hadden plaatsgevonden. De informatie kan alleen afkomstig zijn van verweerster. Zij heeft deze gedeeld met haar partner, de heer Z. Eén iemand heeft zijn mond voorbijgepraat en toen is het uitgekomen. Dit is de enige verklaring voor hoe het is gelopen.

1.4. Klager doelt op het WhatsApp-bericht van verweerster van 11 juni 2022 als hij in zijn

klachtschrift schrijft dat verweerster emotionele chantage op zijn dochter heeft uitgeoefend door te appen dat zij verdrietig is dat zijn dochter zich zo heeft uitgesproken. Hij begrijpt niet waarom een professional als verweerster tegen een kind zegt dat ze zelf verdrietig wordt, en de fout dus bij een kind legt.

1.5. Over de tekeningen die naar de rechter zijn gestuurd, merkt hij op dat zijn zoon Y huilend naar hem toekwam met de mededeling dat hij iets op papier moest zetten van verweerster maar hij begreep niet wat. Er werden moeilijke woorden gebruikt die hij niet kende. Uiteindelijk is iets op papier gezet waar zijn zoon Y niet achterstond. De eerste tekening van zoon Y is onder dwang van verweerster gemaakt. Toen zoon Y een tweede tekening maakte, stond daarop wat hij wél wilde. Dit was iets anders dan op de eerste tekening stond.

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 15 december 2022 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. Zij benadrukt hoezeer zij de ontstane situatie betreurt. Zij heeft getracht om zo zorgvuldig mogelijk te handelen in de periode dat zij de vier kinderen begeleidde. Het belang van de kinderen heeft daarin altijd vooropgestaan.

2.2. In het gezin was sprake van een zeer gecompliceerde thuissituatie. Dat was niet bij aanvang van het arrangement het geval maar deze is in de loop der jaren ontstaan, of later bij verweerster bekend geworden. Om die reden heeft zij geen enkele beslissing lichtzinnig genomen. Zij heeft in de werkbegeleiding, de intervisie en de supervisie geanonimiseerd over het gezin gesproken en steeds gereflecteerd op haar handelen.

2.3. Na ontvangst van de klacht heeft zij zich vele malen afgevraagd of zij bepaalde zaken anders had moeten aanpakken. Had zij bijvoorbeeld op zondag 22 mei 2022 geen contact moeten opnemen met het CIT naar aanleiding van de hulpvraag van één van de kinderen? Op basis van de informatie die zij toen had -waaronder alle incidenten in de thuissituatie in de maanden daarvoor met moeder én met klager (zij heeft in totaal 14 berichten ontvangen van de kinderen over onveilige situaties)- heeft zij op dat moment de afweging gemaakt dat zij haar wettelijke meldplicht volgens de Beroepscode en de Jeugdwet niet kon negeren. Het vermoeden bestond van een onveilige situatie. Zij is volgens de Meldcode te werk gegaan. Zij heeft overlegd met de betrokken hulpverleners. Op basis hiervan is de inschatting gemaakt dat direct ingrijpen op dat moment niet wenselijk was uit angst voor verdere escalatie. De jeugdbeschermer zou de volgende dag verdere acties inzetten. De angst voor verdere escalatie is bevestigd in de dagen daarna. Er zijn toen meerdere incidenten geweest waarbij de kinderen de jeugdbeschermer steeds informeerden. Wat zou zijn gebeurd als zij geen melding had gedaan? Dit had schade aan de kinderen kunnen berokkenen. Zij heeft dit willen voorkomen. Dit was haar wettelijke plicht.

2.4. Een verzoek tot uithuisplaatsing is niet gebaseerd op één melding bij het CIT. In dit gezin was sprake van een traject van ambulante spoedhulp (dat al eerder was verlengd), een negatief advies van ambulante spoedhulp en een reeks van incidenten. Verweerster begrijpt dat klager het niet eens is met het verzoek tot uithuisplaatsing. Dat is zijn goed recht. Echter, het feit dat dit verzoek is gedaan, valt haar niet aan te rekenen. Op 22 mei 2022 was in haar optiek sprake van een onveilige situatie voor de kinderen. Zij heeft overwogen om de berichten van de kinderen waaruit dit blijkt, te delen met het College. Dit heeft zij niet gedaan omdat volgens het Reglement van het College de berichten dan werden gedeeld met klager. Verweerster heeft ervoor gekozen om de berichten niet openbaar te maken, zelfs als dit betekent dat zij haar eigen verdediging bemoeilijkt. Het belang van de kinderen blijft bij haar voorop staan.

2.5. Een deel van de klachten gaat over beslissingen van de school of acties van individuele leraren of

docenten. Daarvoor kan zij niet verantwoordelijk worden gehouden.

2.6. Wat betreft de twee tekeningen die zoon Y voor de rechter heeft gemaakt, merkt zij het volgende op. De jeugdbeschermer heeft de kinderen verteld dat een verzoek tot uithuisplaatsing zou worden ingediend bij de rechter. De kinderen waren uiteraard onder de indruk van het verzoek en hadden daarover veel vragen aan verweerster. Zij vroegen haar waar zij moesten slapen en bij wie ze moesten wonen. Verweerster was weliswaar als pedagoog vanuit school betrokken maar op dat moment verviel alles op het terrein van rekenen, lezen en de begeleiding om de werkaanpak te optimaliseren. Dan kan alleen maar worden geluisterd.

Van zoon Y hoorde zij dat de jeugdbeschermer had gezegd dat de twee oudste kinderen een brief mochten schrijven naar de rechter. Zoon Y vroeg of hij dat ook mocht doen. Verweerster heeft gezegd dat zij dit moest navragen bij de jeugdbeschermer. Zij vroeg hem of hij een brief wilde schrijven en hij zei dat dit het geval was. Verweerster heeft contact opgenomen met de jeugdbeschermer en die zei dat zoon Y dit mocht doen, met wie hij maar wilde. Zoon Y mocht de brief ook met verweerster schrijven die de brief dan direct naar de jeugdbeschermer kon sturen. Desgevraagd heeft zoon Y gezegd dat hij de brief absoluut niet wilde schrijven met de jeugdbeschermer. Er was geen samenwerkingsrelatie of een vertrouwensband met deze functionaris. Zoon Y wilde de brief alleen met verweerster opstellen. Dit is gebeurd op 8 juni 2022. Zoon Y had eerder tegen de jeugdbeschermer gezegd dat hij om de week bij papa en bij mama wilde wonen. Hij vond het te ingewikkeld om dit op te schrijven. Dus heeft hij ervan gemaakt 'Ik wil bij papa en bij mama wonen' omdat dit korter was. Verweerster heeft de brief naar de jeugdbeschermer gestuurd. Zij heeft er bewust voor gekozen om dit niet met ouders te delen omdat sprake was van een ernstig loyaliteitsconflict waarbij beide ouders druk uitoefenden op de kinderen. Zij wilde de kinderen hieraan niet blootstellen. Zij wilde alleen de stem van het kind laten horen zodat zij enige mate van controle hadden op dat vlak. Daarna heeft klager haar op 9 juni 2022 telefonisch gezegd dat zij andere dingen zou hebben opgeschreven. Zij heeft klager uitgelegd dat zij niets heeft geschreven maar dat zoon Y zelf de brief had geschreven. Zij heeft ook gezegd dat zoon Y de brief altijd kon aanpassen als hij er geen goed gevoel over had. De volgende keer dat zij zoon Y zag, op 10 juni 2022, was hij erg gespannen. Hij vertelde dat de brief moest worden aangepast van zijn vader. Dit is gebeurd. In de tweede brief stond dat zoon Y bij zijn vader wilde wonen en op bezoek wilde bij zijn moeder. Daarna wilde zoon Y dat verweerster een foto van de brief naar klager stuurde. Dit heeft zij gedaan waarop klager heeft geantwoord met 'Dank je wel'. Zij heeft de brief daarna naar de jeugdbeschermer gestuurd. Deze heeft beide brieven met de rechter gedeeld. Verweerster denkt dat de twee brieven aan de rechter hebben duidelijk gemaakt dat zoon Y niet uit huis wilde. Verweerster vond het belangrijk dat de rechter dat wist. De zitting bij de rechter ging niet over de vraag of zoon Y óf bij zijn klager óf bij zijn moeder wilde wonen. Terugkeer naar moeder is nooit aan de orde geweest.

6. Juridisch kader

De Beroepscode

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden. Op 1 september 2021 is een aangepaste versie van de Beroepscode in werking getreden. Op de onderhavige klacht is de aangepaste Beroepscode 2017 van toepassing omdat de gedragingen waarover wordt geklaagd, plaatsvonden na 1 september 2021.

Artikel 12 van de Beroepscode, editie september 2021, (Wettelijke meldrechten) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'1. (...) De pedagoog volgt bij signalen van kindermishandeling of huiselijk geweld de stappen van de meldcode die op hem van toepassing is om tot een goed besluit te komen over het al dan niet doen van een melding.

(...)

4. Indien de pedagoog meent dat het noodzakelijk is om, in verband met de uitvoering van de ondertoezichtstelling, de gezinsvoogd te informeren over de cliënt, de door de rechter onder toezicht gestelde jeugdige en/of zijn ouders, kan de pedagoog, zo nodig zonder toestemming van de betrokkene(n) de noodzakelijke informatie verstrekken.'

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

De Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling (Utrecht, juni 2018) hanteert het volgende afwegingskader dat pedagogen moeten hanteren bij een vermoeden van huiselijk geweld en kindermishandeling:

'Stap 1: signalen in kaart brengen

Stap 2: overleggen met collega en eventueel Veilig Thuis

Stap 3: gesprek met cliënt

Stap 4: wegen van huiselijk geweld of kindermishandeling

Stap 5: beslissen: is melden noodzakelijk en is hulp bieden/organiseren (ook) mogelijk?'

7. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van de pedagoog er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. Klager klaagt erover dat verweerster niet professioneel heeft gehandeld en niet in het belang van zijn dochter X en zijn zoon Y. Voorts is bij verweerster sprake geweest van belangenverstrengeling en beïnvloeding. Zij heeft ook de integriteitsnormen overschreden. Tot slot is verweerster onveilig omgegaan met persoonlijke informatie. In het klachtschrift en de hoorzitting heeft klager deze klachten als volgt geconcretiseerd: verweerster heeft zonder reden en zonder hem hierover te informeren op zondag 22 mei 2022 een zorgmelding gedaan bij het CIT-team van de gecertificeerde instelling. Voorts heeft verweerster onjuiste en subjectieve informatie over dochter X bij de school terecht laten komen en deze informatie aantoonbaar gedeeld met derden. Verweerster heeft ook aan de school verzocht om dochter X geen toetsen meer te laten doen. Verweerster heeft dochter X voorts emotioneel gechanteerd door haar WhatsApp-berichten te sturen dat zij verdrietig was dat dochter X zich zo had uitgesproken. Tot slot heeft verweerster zoon Y onder dwang woorden laten opschrijven in een document dat naar de rechter is gestuurd. Het College zal in het navolgende uitgaan van bovenstaande concrete klachten en de gegrondheid hiervan beoordelen.

3. Wat betreft de CIT-melding op zondag 22 mei 2022 acht het College het aannemelijk dat ten tijde van de CIT-melding sprake was van een mogelijk onveilige thuissituatie bij klager thuis. Verweerster had namelijk in de periode voorafgaand aan 22 mei 2022 in totaal 14 berichten gekregen van de kinderen over onveilige thuissituaties. Op zondag 22 mei 2022, dus buiten kantooruren, heeft een van de kinderen haar opnieuw benaderd -telefonisch en via WhatsApp- met de vraag om hulp te regelen. Klager heeft deze gang van zaken niet weersproken. Gelet op het feit dat het verzoek om hulp uit eigen beweging werd gedaan en gelet op het moment waarop het verzoek werd gedaan (een zondag) bestond voldoende reden voor verweerster om een melding bij het CIT te doen. De kinderen stonden al onder toezicht van de gecertificeerde instelling waar het CIT deel van uitmaakte. Vervolgens is na overleg met het CIT en Ambulante Spoedhulp besloten dat er geen reden was om

direct in te grijpen, en dat het voor de veiligheid van de kinderen niet wenselijk was om klager te informeren. Verweerster heeft hiermee de eerste twee stappen van de meldcode doorlopen met als uitkomst om op dat moment niets te doen om verdere escalatie te voorkomen. De derde stap uit de meldcode voor pedagogen (overleg met de cliënt) hoefde verweerster dan niet meer te zetten. Verweerster kon ertoe besluiten om klager niet te informeren omdat zij daarvoor zwaarwegende argumenten had, namelijk verdere escalatie. Zij was ook bevoegd om informatie over de kinderen te delen met de instelling zonder de toestemming van klager gelet op artikel 12, lid 4 van de Beroepscode NVO. Verweerster heeft volgens de meldcode gehandeld en daarin de juiste afwegingen gemaakt en de juiste stappen gezet.

4. Wat betreft het verstrekken van onjuiste en subjectieve informatie over dochter X aan de school, het delen van informatie met derden en het verzoek aan de school om dochter X geen toetsen meer te laten doen, overweegt het College dat klager deze gebeurtenissen niet met bewijs heeft onderbouwd. Hij heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat ze hebben plaatsgevonden of dat -als ze hebben plaatsgevonden- verweerster hierin een rol heeft gespeeld. Klager baseert zich op de informatie die hij van zijn kinderen heeft gekregen zonder deze te hebben geverifieerd. Verweerster weerspreekt bovendien dat zij heeft gehandeld zoals door klager wordt gesteld. Deze klachten missen een feitelijke grondslag.

5. Klager stelt dat verweerster zijn dochter X emotioneel heeft gechanteerd door te schrijven dat zij verdrietig was dat dochter X 'zich zo had uitgesproken'. Klager doelt hiermee op het WhatsApp-bericht van verweerster van 11 juni 2022 aan dochter X. In dit bericht staat echter dat verweerster verdrietig is dat dochter X 'alles heeft moeten lezen' in het verzoekschrift tot uithuisplaatsing van de betrokken jeugdbeschermer. Deze mededeling vormt geen emotionele chantage gelet op de bijzondere context waarbinnen verweerster het WhatsApp-bericht heeft verstuurd: dochter X had onbedoeld het verzoek van de instelling gelezen om haar uit huis te plaatsen. Het is dan aanvaardbaar wanneer de pedagoog zijn eigen emotie hierover deelt met de cliënt op de wijze zoals door verweerster verwoord.

6. Klager klaagt dat zoon Y onder dwang van verweerster op 8 juni 2022 een brief voor de rechter heeft opgesteld. Verweerster heeft in de hoorzitting een andere lezing gegeven van de wijze van totstandkoming van de eerste brief en van de tweede brief. Klager heeft deze lezing niet weersproken in de hoorzitting terwijl hij hiervoor alle gelegenheid had. Verweerster stelt dat zij zoon Y volledig vrij heeft gelaten in wat hij aan de rechter wilde vertellen. Dat de brief onder dwang van verweerster is geschreven, is derhalve niet komen vast te staan. Verweerster was voorts bevoegd om beide brieven alleen naar de gecertificeerde instelling te sturen gelet op artikel 12, lid 4 van de Beroepscode NVO. Zij hoefde klager hiervoor niet om toestemming te vragen. Zij was ook niet verplicht om klager hierover te informeren omdat kennelijk sprake was van een ernstig loyaliteitsconflict waarbij beide ouders druk uitoefenden op de kinderen.

7. Het College is van oordeel dat verweerster in de begeleiding van dochter X en zoon Y -ook in haar hoedanigheid van vertrouwenspersoon- zorgvuldig te werk is gegaan, de meldcode juist heeft toegepast en goed heeft gereflecteerd op haar handelen ten tijde van dit handelen. Van klachtwaardig optreden is geen sprake geweest. De klacht is ongegrond.

8. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 31 januari 2023 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris